

Gimnazijos bibliotekoje moko kurti tvaresnį pasaulį

Užsukę į Joniškėlio Gabrielės Petkevičaitės-Bitės gimnazijos biblioteką jūs gal ne iš karto suprasite, kas joje ne taip. Tačiau netrukus viską išduos kvapai – ne tik knygų, bet ir klijų, dažų, senų rakandų. Ne, čia nevyksta remonto darbai. Tiesiog kelis kartus per savaitę, o kartais ir ilgesnių pertraukų metu, čia renkasi rankdarbių būrelio „Iš antrų rankų“ nariai ir iš senų, iš pirmo žvilgsnio niekam nereikalingų daiktų kuria žaislus, dekoracijas ir kitas dailias smulkmenas.

Viktoras STANISLOVAITIS

– Daugiau nei prieš dešimt metų „susirgau“ senų baldų restauravimo liga. Ir ne tik baldų – prikelti daiktą naujam gyvenimui, suteikti jam kitokią formą, spalvą, galbūt

net paskirtį – žavus dalykas. Tada tuo domėjosi vienetai, o paskutiniaisiais metais tai tapo ko ne mada. Pagalvoju – kodėl nepabandžius tuo sudominti vaikų, – būrelio atsiradimo pradžią prisimena jos įkūrėja, Joniškėlio gimnazijos bibliotekininkė Vaida Garnytė.

Tenka mokyti įverti adatą

Vaida pasakoja, jog nors jos organizuojamai veiklai ir buvo siūlomos kitos patalpos, ji mieliau su vaikais susitinka bibliotekoje.

– Nors ir mano mama visą gyvenimą dirbo bibliotekoje, pats žodis „bibliotekininkė“ man nelabai patinka. Jis asocijuojasi su „sena babyte“, sėdinčia tarp apdulkėjusių knygų lentynų (juokiasi). Noriu, kad šita vieta būtų gyva, trauktų užsukti. Todėl dažniausiai su vaikais dirbame bibliotekoje ir tai veikia kaip savotiška reklama. Kažkas ateina knygų, kažkas tiesiog užsuka laukdamas po pamokų namo vežančio autobusiuko, ir pamatę mūsų darbelius susidomi. Ima klausinėti, kaip ir ką mes čia darome. Žiūrėk, po kurio laiko sugrįžta vėl. Nors būrelį lankančiųjų sąrašas

apie penkiolika pavardžių, tų, kurie užsuka vienam projektui ar pasidaryti kažkokį rankdarbį – gerokai daugiau.

Sudominti, įtraukti, priversti bent trumpam iš rankų paleisti išmanųjį telefoną – toks pagrindinis būrelio vadovės tikslas ir siekia jo visais įmanomais būdais.

Štai tris šeštokus, – Jorintą, Joną ir Igną, – pavyko privilioti... pinigais.

– Pasakiau – vyrai, štai trys kėdės! Restauruojate jas, parduodate Kaziuko mugėje – pusė sumos atiteks jums. Matytumėt, su koku užsi degimu jie dirbo! Juk nė vienas nieko panašaus nėra gyvenime daręs, tad teko išsiaiškinti, kaip išardyti kėdę, kaip nuimti medžiagines dalis, jas pakeisti, nudažyti ir vėl viską surinkti į vieną funkcionuojanti daiktą. Gimnazijoje vykusioje Kaziuko mugėje jas bene pirmas nupirko. Pinigus, kaip ir tarėmės, pasidalinome po lygiai – pusė atiteko vaikams, likusius panaudojome naujoms priemonėms įsigyti. Beje, dalį gauto pelno vaikai paaukojo kariaujančiai Ukrainai. Tačiau pinigai čia ne svarbiausia. Svarbu, kad vaikai pamatė galimybę, suprato, jog gali kažką padaryti savo rankomis, – įsitikinusi Vaida.

Kad „užkrėstų“ nauju sumanymu, būrelio vadovė dažniausiai pati pirmiausia padaro kokį nors rankdarbį ir tik po to siūlo jį pasigaminti vaikams.

– Jie visada stebisi, kaip įmanoma taip padaryti, dvejoja, jog nesugebės. O aš jiems vis kartoju – bandykite, bandykite, bandykite. Nepavyks iš pirmo, pasiseks iš trečio, ketvirto karto! Taip ir būna.

Pedagogė stebisi ne tik vaikų nepasitikėjimu, bet kartais elementarių buitinių įgūdžių stoka.

– Prieš porą metų atėjo į būrelį

Evelinai Vainauskaitei ir Justinai Dvelytei labiausiai patinka gaminti žaislus.

Suvienijo cirkas

Draugystės nesumenkina nei atstumas, nei laikas. Po ilgų karantino ribojimų į Pasvalio rajono sutrikusio intelekto žmonių užimtumo centrą „Viltis“ sugūžėjo būrys svečių iš Panevėžio, Biržų ir Pasvalio. Čia, centro kiemelyje, jau ketvirtą kartą vyko „Draugystės“ šventė, kurios pagrindinis tikslas – stiprinti centro bendruomenės ryšius su draugais, kaimynais ir partneriais.

Šiųmetės šventės tema – cirkas, tad atidarymo ceremoniją pradėjo linksmieji klounai ir centro šokėjai. Po šiltų svečių sveikinimų pra-

sidėjo linksmosios „Draugystės“ žaidynės, į kurias buvo pakviesti dalyvauti visi norintys.

Įvairiaspalvę, margą, raudonom

nosim bei spalvotais balionais pasipuošusią šventę vainikavo staigmena – Baltijos cirko akademijos auklėtinių pasirodymas.

Šventė buvo kupina šypsenų, bendravimo, smagių susitikimų ir gerų emocijų. Labai džiaugiamės matydami bendraujančius šventės svečius, suvienytus draugystės ir cirko.

Sutrikusio intelekto žmonių užimtumo centro „Viltis“ inf. ir nuotr.

„Kažkam atrodo, jog tai šlamštas, o aš matau, kaip tai galima paversti gražiu ir naudingu daiktu“, – tikina Vaida Garnytė. *Autoriaus nuotr.*

Austėja Židonytė ir Estera Varzaitė džiaugiasi galėdamos seniems daiktams suteikti naują gyvenimą.

mergaitės. Sėdome siūti lėlių, o jos prašė... įverti siūlą į adatą. Paklausu, o kas namie tai daro, sako – mama...

Kas vieniems – šiukšlė, kitiems – galimybė

Mums besikalbant po kelių akimirkų į biblioteką įbėga dvi ketvirtokės. Evelina pasakoja, jog būrelyje jai labiausiai patinka gaminti įvairius gyvūnelius. Gaminti rankdarbius ji mokosi ne tik iš Vaidos, bet ir namie – iš mamos ir močiutės. Jos draugė Justina džiaugiasi gražiai nerti bei siūti mokačią mama, šio amato išmokusią ir ketvirtokę.

– Čia mūsų futbolininkės. Nors intensyviai lanko treniruotes, dalyvauja įvairiose varžybose, tačiau randa laiko ir mūsų būreliui, – šypsosi Vaida.

Prie jų nerukus prisijungia šeštokės Ernesta ir Austėja. Mergaitės pasakoja besizavinčios galimybe seniems daiktams suteikti naują gyvenimą. Jų rankomis sukurti žaislai, suvenyrai, namų apyvokos smulkmenos džiugina draugus ir artimuosius. Jau dvejus metus iš eilės būrelio

nariai gamina dovanėles būsimiems gimnazijos pirmokams. Nepamiršta vaikai ir Joniškėlio palaikymo gydyto ir slaugos ligoninėje gulinių ligonių – prieš didžiąsias metų šventes nudžiugina juos savo rankdarbiais.

Vartant rankose mielus zuikius, dekupažo technika puoštas dėžutes ir dailiai išmargintus vazonus net nepagalvotum, jog visa tai kažkieno išmesti daiktai.

– Dalį darbams reikiamų priemonių nuperka gimnazija. Kadangi tuo „sergu“ ne vienerius metus, nemažai reikalingų medžiagų turiu sukaupti namuose. Jei kyla kokia idėja fix – prašau feisbuko draugų pagalbos. Daug tinkamų daiktų randu stambiagabaričių atliekų surinkimo aikštelėse. Kažkam atrodo, jog tai šlamštas, o aš matau, kaip tai galima paversti gražiu ir naudingu daiktu. Siūlau tai išbandyti ir vaikams, bei labai tikiuosi, kad kažkam šie bandymai peraus į didesnį susidomėjimą. Tai tvaresnis požiūris į pasaulį ir tam, kad jį atrastum, tereikia... ateiti į biblioteką.

Aidos GARASTAITĖS nuotr.

Šeštokai Jorintas Vasauskas, Jonas Razulis ir Ignas Gelažius prie savo restauruotų kėdžių.